

מ"ת 20225/12/22 - מדינת ישראל נגד אוהד ארד

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 20225-12-22 מדינת ישראל נ' ארד(עציר)

בפני
המבקשת
נגד
המשיב
החלטה

כבוד השופטת יפעת אונגר ביטון
מדינת ישראל
אוהד ארד (עציר)

המבקשת עותרת למעצר המשיב עד לתום ההליכים, לאחר שהגישה נגדו כתב אישום בגין עבירות של התפרצות, גניבה, תקיפה והיזק לרכוש במזיד. העבירות כונו אל המתלוננים - אמו ואחיו של המשיב, ובוצעו במשק 27 בעין איילה, בו מתגוררים המתלוננים, כל אחד ביחידת דיור משלו, הרשום על שם האח. בכתב האישום נטען לסכסוך מתמשך בין המשיב לאחיו על רקע הבעלות במשק.

המשיב נעצר ביום 1.12.22 ומעצרו הוארך עד עתה. בעת הדיון בבקשה שנערך ביום 15.12.22 טען ב"כ המשיב לקיומן של ראיות בעוצמה חלשה, שאינן בגדר ראיות מספיקות לכאורה שעשויות להביא להרשעת המשיב, למצער בחלק מהעבירות המיוחסות לו. ב"כ המשיב לא כפר בקיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום הראשון - בו מואשם המשיב בהתפרצות ליחידת הדיור של אחיו, ע"י שבירת זגוגית החלון, גניבת שני שעוני יד וקלסר מסמכים, שהוחזרו לידי האח כחודשיים לאחר מכן ע"י צד ג'. לצד זאת, הוא סבור כי בנוגע לעבירות האלימות מדובר בגרסה כנגד גרסה ללא ראיה אובייקטיבית הקושרת את המשיב למיוחס לו. לפחות ביחס לאישום השני - המייחס למשיב השתוללות ביחידת הדיור של האם שכללה קריעת הרשת בדלת הכניסה, זריקת הטלפון הנייד, זריקת סיר אל מחוץ ליחידה, שפיכת מים על מכשיר DVR ובנוסף לאלה תקיפת אמו - נטען כי חקירת המתלוננת איננה מעלה עבירת תקיפה. כך גם ביחס לאישום הרביעי - המייחס למשיב תקיפה של אחיו, נטען כי האח לא שמר על גרסה עקבית וקוהרנטית בחקירתו.

כן טען, כי עיקר האישום בעבירת ההתפרצות, היא עבירת רכוש שכלל אינה מקימה עילת מעצר, וגם אם כן, הרי עוצמתה נמוכה מאד. ניתן להיווכח כי העבירות אינן מתוחכמות, לא בוצעו תוך תכנון או הצטיידות באמצעים. לשיטתו, מסוכנותו של המשיב ברמת עבירות הרכוש היא ברמה נמוכה ביותר, אם בכלל. עולה כי הרקע לעבירות הינו סכסוך משפחתי-כספי, ולא מדובר על עבירות רכוש המבוצעות על רקע צריכת סמים או אלוהול, או על רקע בצע כסף. אשר למסוכנות כלפי המתלוננים, ברמת עבירות האלימות, נטען כי המשיב נעצר בעודו מבלה עם אמו (המתלוננת) בבית קפה.

עד הוסיף, שהמשיב הנו אדם צעיר, נקי מכל עבר פלילי, לוחם שייטת בעברו, שזהו מעצרו הראשון והשפעתו על המשיב רבה וקשה. בהמשך לכך, נטען לחלופת מעצר, על דרך של מעצר בית מלא בקיבוץ משמרות, תחת פיקוח לסירוגין של

שלושה מחבריו, בגירים נעדרי עבר פלילי, העובדים לפרנסתם ומוכנים לערוב למשיב, להשגיח עליו ולשהות עמו, תוך שהם מעמידים עצמם לרשות צרכי הפיקוח, מבינים את אחריותם ומסכימים לה. שמעתי את המפקחים כפי שיבואר להלן.

הראיות לכאורה

כאמור, יוחסו למשיב ארבעה אישומים. לפי **הראשון**, התפרץ באמצעות שבירת זגוגית חלון ליחידת אחיו, נכנס וגנב משם שני שעוני יד יקרים (שבינתיים הוחזרו) וגרם נזק לחלון. לפי **השני**, הגיע ליחידת אמו, קרע את הרשת בדלת הכניסה, זרק חפצים ביחידה ומחוצה לה, תקף את אמו בכך שדחף אותה ואחז בבטנה, וגרם נזק במזיד למכשיר DVR ע"י שפיכת מים וגזירת הכבל במספריים. באישום **השלישי** מואשם המשיב כי תקף את אחיו בכך שדחף אותו וסטר לו. באישום **הרביעי** מיוחסת למשיב תקיפה של אחיו כאשר הוא יושב ברכבו, והיזק לרכוש כאשר שפך, שוב, מים על מכשיר ה-DVR ועל המודם. כמו כן מרח פיסת נייר בסבון והדביק אותה על מצלמה שהותקנה על דלת הכניסה.

עיון בחומר החקירה מעלה, כי נגד המשיב קיימות ראיות לכאורה לביצוע כל העבירות המיוחסות לו, לרבות עבירות התקיפה, הגם שיש ממש בטענת הסניגור המלומד, כי עוצמת הראיות בעניין מעשי התקיפה נחלשה, ככל שנגבו עוד ועוד הודעות מהמתלוננים.

אשר לעבירות ההיזק לרכוש, אני מוצאת שקיימות ראיות לכאורה המבוססות על הודעות המתלוננים ועל תיעוד הרכוש הניזוק.

ראוי לציין כי ברקע הדברים הסכסוך האמור, כאשר נטען ע"י המתלוננים שהעבירות בוצעו תוך שהמשיב מפר צו הרחקה, האוסר עליו להימצא במרחק קטן מ- 200 מ' מגבול המשק, אולם כפי שניתן ללמוד מכתב האישום, המשיב לא הואשם בסופה של חקירה, בהפרת הוראה חוקית.

עוד ראוי לציין כי עולה מחומר החקירה שהמשיב פעל לכסות ו/או לשבש פעולתן של מצלמות אבטחה, הוא ידע על קיומן ומיקומן, ניסה ואף הצליח, לפחות במקרה אחד, להזיק להן, כך שמעשיו לא יתועדו, ואם תועדו - ייהרס התיעוד. הדבר מצביע על כך שלא היה מורא על המשיב והוא ביצע את העבירות המיוחסות לו מבלי לחשוש כי ייתפס. מנגד, הדבר עשוי להצביע על בעיה של המשיב בהפעלת שיקול דעת, לשון המעטה, ועל בעיות אישיותיות המקבלות ביטוי גם בדבריו בחקירותיו.

עילת מעצר

המבקשת טענה כי מתקיימות בעניינו של המשיב שתי עילות מעצר מובהקות - האחת, חשש להימלטות מהדין, נוכח העובדה כ למשיב אין מען קבוע, הוא נע ונד, ואף התחמק מהתייצבות בתחנת המשטרה, גם כאשר הודיעו לו שקיים צו

מעצר נגדו. השנייה, חשש לסיכון שלום הציבור בשל ריבוי העבירות, הפגיעה הגופנית במתלוננים, והנזק הרב שגרם לרכושם.

מנגד, טען ב"כ המשיב כי לפחות בעניינה של המתלוננת, האם, הרי האחרונה משמרת קשר עם המשיב, לטענתו זמן מיוזמתה לבקרה במשק, ואף נעצר בבית קפה שם בילה עמה. לטענתו האם דואגת לבנה, שומרת עמו על קשר, דאגה לו לצידוד לאחר שנעצר וכו'. התנהגותה זו איננה מתיישבת עם מי שחוששת כי המשיב יפגע בה.

עוד נטען שעבירות האלימות, עד כמה שהראיות בתיק תומכות בהן (במידה נמוכה מאד כאמור) הינן ברף הנמוך. לא הובאו די ראיות להוכיח, כי המשיב ביצע את המעשים המיוחסים לו תוך הפרת הוראה חוקית, והא-ראיה כי לא הועמד לדין בעבירות אלה, למרות טענותיהם של המתלוננים. כך גם ביחס לעבירות הרכוש, מדובר בעבירות ברף הנמוך. כן הדגיש שאין מניע כלכלי, והעבירות אינן מבוצעות על רקע של צריכת סמים או אלוהול, ולצורך רכישת סם. על כן, יש להתייחס גם לעבירות הרכוש כאל עבירות ברף הנמוך, והכל בראי היעדר כל עבר פלילי של המשיב, אלא להיפך - שירותו כלוחם בסיירת מובחרת, ובראי הסכסוך המשפחתי בינו, לבין אחיו המתלונן, בנושא הבעלות במשק. כן נטען כי מנקודת מבטו של המשיב, אחיו המתלונן הוא עו"ד הבקיא ממנו ברזי המשפט ומתוקף הידע והניסיון שיש לו הוא מפעיל מניפולציות ומשפיע על האם.

אני סבורה כי עילת מעצר קיימת במקרה דנא, אם כי ברף הנמוך. עסקינן בבגיר כבן 32, ללא כל עבר פלילי, מסוכסך עם בני משפחתו מזה זמן לא מבוטל, אינו מוצא נתיב סדור בחייו, עובד באופן מזדמן, נע ונד ומתגורר לסירוגין אצל חברים וידידים שונים. מתוך הודעותיו במשטרה עולה תמונה של מי שאינו יכול לספק פרטים, אינו זוכר דברים רבים (לרבות ששכר חדר בכפר ויתקין), ותשובותיו לעיתים בלתי מתקבלות על הדעת ותלושות מהמציאות.

כפי שציינתי, מעדויות המתלוננים עולה תמונה לא לגמרי ברורה ביחס לעבירות האלימות. גם ההיזק לרכוש אינו ברף הגבוה, ומתמקד בעיקר בהרס הציוד הנלווה למצלמות האבטחה. לעניין ההתפרצות והגניבה - מדובר בעבירה אחת, וממילא נראה שהגניבה לא בוצעה לשם עשיית רווח או לשם השגת כספים, כי אם, יש להניח, על רקע אישיותו הגבולית ובמטרה להעניש, לנקום, או לקבל תשומת לב מצד משפחתו. הא-ראיה כי משך זמן ממושך הותיר את מה שנטל שלא כדין מאחיו ברשותו, בניגוד לקו המאפיין עברייני רכוש המבקשים להיפטר מרכוש גנוב מהר ככל הניתן.

לאור כל זאת, אני סבורה איפוא כי עילת המעצר בדבר חשש למסוכנות המשיב, מתקיימת ברף הנמוך ביותר. ניתן להבחין בנקל כי העבירות מבוצעות ללא תכנון או הכנה קודמים, ללא סיוע של אחרים וגם התקיפות לכאורה הן בגדר דחיפות, או הזזה של המתלוננים. ראוי לציין את דברי המתלונן דווקא, כי לאחר שהמשיב סטר לו, הופסקה התקיפה והמשיב התנצל מיד וחש שלא בנוח בסיטואציה שגרם. במקרה אחר, ביקש לשוחח עם המתלונן על נושא המשק, וכאשר האחרון סירב, חסם דרכו ליחידת הדיוור, אך לא מעבר לכך.

אשר לעילת ההימלטות מן הדין, אני סבורה כי זו ניכרת, ומכל מקום ניתן לאיין את הסיכון בתנאים מגבילים. ודוק, עלה מחומר החקירה כי דווקא המתלוננת היא ששכרה עבור המשיב דירה בזיכרון יעקב. לטעמי, לא ניתן לקבוע, ביחס לכל

דר רחוב, או מי שאינו נוהג להתגורר במקום קבוע, כי מתקיים חשש להימלטות מן הדין. יש צורך להראות, כי נסיבות כאלה מנוצלות במכוון לצורך התחמקות, ואיני סבורה כי זהו המקרה בעניינו של המשיב.

חלופת מעצר

נוכח האמור לעיל בדבר הכרסום הראייתי, וקיומה של עילת מעצר ברף הנמוך, בחנתי את חלופת המעצר במבט חיובי. כאמור מעלה, הוצע כי המשיב ישהה במעצר בית מלא, ובפיקוח צמוד בכל שעות היממה, בדירתם של המפקחים מורן קוסקס ויאיר שוורץ שהינם בני זוג, בקיבוץ משמרות. מאחר ובני הזוג עובדים, בשעות שאינן חופפות בדרך כלל, תתווסף המפקחת צופית קדם כמפקחת נוספת, למקרה בו לא יוכלו השניים להימצא עם המשיב.

אין חולק כי המפקחים הינם אזרחים נורמטיביים, ללא רקע פלילי וללא הסתבכות כלשהי עם החוק. כולם עובדים לפרנסתם. המפקחים נחקרו ועלה בחקירותיהם שהם מבינים היטב את טיב הפיקוח, את האחריות המוטלת עליהם, והביעו כאחד נכונות לסייע למשיב, לאפשר לו להתגורר עמם בדירתם, לטפל ולהשגיח עליו, מבלי למעט מחומרת המעשים המיוחסים לו, ותוך שהיו נחרצים בדעתם כי במידה ויפר את תנאי השחרור בערובה, יודיעו למשטרה לאלתר.

הקושי היחיד בסוגיית הפיקוח נולד מעצם ההיכרות הקצרה עם המשיב. מורן קוסקס הייתה היחידה שמכירה את המשיב תקופה בת שנתיים. בן זוגה יאיר הודה כי אינו מכיר את המשיב זמן רב, ואף לא נפגש עמו בתכיפות בתקופת היכרותה הקצרה. נראה היה כי הוא נסמך על שיקול דעתה של מורן, ונותן אמון בה ובהיכרותה את המשיב.

אשר לצופית קדם, זו הודתה כי הכירה את המשיב במקום העבודה, לפני זמן קצר ביותר (חודשים ספורים) אולם בתקופה זו, לטענתה, הקשר אינטנסיבי ביותר.

שקלתי בכובד ראש אם ניתן לאפשר את שחרורו של המשיב בתנאים שהוצעו, ובפיקוח המפקחים הנ"ל. לאחר שהבאתי בחשבון את רצינותם של המפקחים כפי שעלה בחקירותיהם, את העבר הנקי של המשיב, ואת סוג העבירות המיוחסות לו, נסיבותיהן והרקע להן, כמו גם את הבעייתיות באישיותו של המשיב כפי שנגלתה מחומר החקירה (לרבות מהודעות המתלוננת) ואת החשש ברף הנמוך מאד לשלומם של המתלוננים, באתי לכלל מסקנה כי ניתן לסמוך על המפקחים, שיעמדו במלאכת הפיקוח וידאגו כי לכל אורך היממה ישהה המשיב בדירה האמורה, במעצר בית מלא. כן שוכנעתי כי יש בעובדה שהמפקחים מורן ויאיר מעניקים למשיב את הזכות להתגורר בדירתם, כדי לדרבן את המשיב לכבדם ואת תנאי השחרור בערובה על מנת שלא להזיק ולפגוע בהם. עוד שוכנעתי כי היה ולא יעשה כן, לא יהססו המפקחים להודיע מיד לסניגורו של המשיב ולמשטרת ישראל, לא רק מתוך אחריותם וחובתם כמפקחים, אלא על מנת לסייע למשיב שלא יסתכן יותר מכפי שכבר הסתכן עד עתה.

אשר על כן, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים כדלקמן:

א. מעצר בית מלא בכל שעות היממה, בדירה השכורה של הגב' מורן קוסקס ומר יאיר יוסף שוורץ, בקיבוץ משמרות,

כאשר בכל עת, אחד מהם, או הגב' צופית קדם, ישהו עם המשיב בדירה ויפקחו שלא יעזוב אותה.

ב. התחייבות עצמית של המשיב בסך 5,000 ₪ שלא יפר את תנאי השחרור בערובה.

ג. ערבות צד ג', בסך 5,000 ₪, של כל אחד מהמפקחים הנ"ל, להבטחת קיום הפיקוח כראוי.

ד. הפקדת עירבון כספי בסך 2,500 ₪.

ה. בכל מקרה - הרחקה מהיישוב עין איילה, למרחק שלא יפחת משני קילומטרים מגבולות היישוב.

ו. התייצבות בבית המשפט למשפטו בכל עת שיוזמן, כאשר הזימון יהיה באמצעות בא-כוחו.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, במעמד
הצדדים.